

Problémem současného ZKV je především fakt, že jeho znění je ovlivněno velkým počtem novel, o nichž bylo pojednáno výše v kapitole o vývoji podmínek prohlášení konkursu. Všechny tyto novely se snažily zákon upřesnit, odstranit aplikační a interpretační potíže, či jej přizpůsobit celkovému vývoji práva a společnosti. Faktem ale je, že novelizace probíhala dosti nedůsledně a zákon tak působí značně nekomplexně. Jedná se například o ustanovení o osobách, které jsou oprávněny podat návrh na prohlášení konkursu. Výčet v § 4 odst. 1 se jeví jako taxativní¹²⁹, následující odstavec 4b nicméně přiznává toto právo (či povinnost) také správci konkursní podstaty, a nejnovější novela taktéž orgánu dozoru a dohledu v případě finančních institucí. Novely, usilující o zpřehlednění a zpřesnění právní úpravy často odstranily jeden nedostatek, ale druhý v zákoně ponechaly či dokonce novou otázku vyvolaly. Jako příklad může posloužit novela č. 105/2000. Tato novela vrátila do zákona výraz „po delší dobu“, což je nepochybně správné, zavedla také povinnost podat návrh na prohlášení konkursu, což je také jistě cíl chvályhodný, za porušení této povinnosti však zákon nestanovil žádné sankce. Praktická použitelnost těchto ustanovení byla tedy minimální a v budoucnu si vyžádala další úpravy a zpřesnění.